

Opus pistorum

Colecție coordonată de
Magdalena Mărculescu
Pascal Bruckner

EROS COP

Henry Miller

**Opus
pistorum**

TREI

Traducere din engleză, avertisment și note de
Roxana Boboc

Prefață de
Dan-Silviu Boerescu

Epilog de
Milton Lubovski

Editori:
Silviu Dragomir
Vasile Dem. Zamfirescu

Director editorial:
Magdalena Mărculescu

Coperta:
Faber Studio
Foto copertă: James Darell

Redactor:
Domnica Drumea

Director Producție:
Cristian Claudiu Coban

Dtp:
Gabriela Chircea

Corectură:
Roxana Samoilescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MILLER, HENRY
Opus Pistorum / Henry Miller; trad.: Roxana Boboc. -
Ed. a 2-a. - București: Editura Trei, 2012
ISBN 978-973-707-659-5

I. Boboc, Roxana (trad.)

821.111(73)-31=135.1

Titlul original: OPUS PISTORUM
Autor: Henry Miller

Copyright © 1983 by the Estate of Henry Miller

© Editura Trei, 2012
pentru prezenta ediție

C.P. 27-0490, București
Tel./Fax: +40 21 300 60 90
e-mail: comenzi@edituratrei.ro

Cuprins

<i>Porno Rulz</i>	6
<i>Avertisment</i>	11
Volumul I	15
Cartea 1	16
Cartea 2	63
Cartea 3	118
Volumul II	157
Cartea 1	158
Cartea 2	204
Cartea 3	253
<i>Epilog</i>	300

Porno rulz

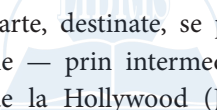
(sau aventurile lui Jean Jeudi

în țara lui Pulliver)

Poate fi pornografia imediată o formă subtilă de literatură, gradul zero al scriiturii erotice? Convenția sexuală, denudată de încărcătura ei moral(izant)ă tradițională, poate funcționa, mecanic (*tel quel?*) sau nu, în literatură? Un text scris la comandă pentru plăcerea unui client unic — și fără o finalitate editorială explicită — este sau nu o carte? Cine a scris, de fapt, cartea/textul: Henry Miller sau Caresse Crosby, pseudonimul (obținut, parțial, prin căsătorie) al lui Mary Phelps Jacob, inventatoarea sutienului modern? *Opus pistorum* sau *Sub acoperișurile Parisului* (cu confuzia de rigoare legată de filmul omonim, din 1930, al lui Rene Clair)?

...O carte care, din start, ridică o asemenea avalanșă de întrebări (deloc retorice!) trebuie să fie fascinantă. Sau fascinant de perversă. Sau perversă la modul fascinant, ceva ce te trimite cu gândul la un Marchiz de Sade eşuat într-un Paris babilonian al tuturor promiscuităților. Dar un Sade dublat de un scriitor hămesit, gata să se producă pe bani puțini, ceva de genul doi dolari pagina — onorariul de început al lui Henry Miller pentru povestirile din această

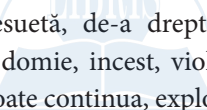
carte, destinate, se pare, fie unui bogat petrolist din Oklahoma, fie — prin intermediul librarului Milton Luboviski — vedetelor de la Hollywood (Joseph Mankiewicz, Julian Johnson, Daniele Amfitheatrol, Billy Wilder, Frederick Hollander, Henry Blanke). Nu se știe exact dacă Miller însuși a scris textul în întregime sau numai primele 100 de pagini, după care s-a sâstisit și a renunțat, comisionând lucrarea prietenei Caresse (pe care a întâlnit-o în Franța, prin 1933, și în al cărei apartament new yorkez, de pe East 54th Street, a și locuit o vreme după 1940, anul întoarcerii de la Paris). Se știe că autorul *Tropicului Cancerului* (carte interzisă în Statele Unite până în deceniul șapte al secolului trecut), avea probleme cronice cu dimensiunea financiară a existenței, pe care, adesea, o eluda, bazându-se pe ajutorul amicelor și/sau iubitelor (Anais Nin fiind una dintre acestea). De aceea, nu apare deloc neverosimilă acceptarea acestei comenzi mai puțin obișnuite de a scrie pornografie pură („mai puțină poezie... fapte concrete“) pentru uzul unui cerc de consumatori elitiști. (Ca și cum, astăzi, Sultanul din Brunei sau vreun magnat moscovit l-ar chema pe Sting pentru o reprezentație privată!) Știind ce erau dispuse să facă femeile pentru Miller, la fel, nu apare deloc șocantă ipoteza că vreo admiratoare să-i fi preluat din mers treaba. Mary Phelps Jacob (1891-1970), o vreme soția lui Harry Crosby (editor și poet american interbelic, membru al Generației Pierdute), adică femeia novatoare care, revoltată de constrângerile corsetului, a brevetat brasiera, ar fi putut juca acest rol. Cunoștea bine industria cărții, fiind chiar editoarea, la Black Sun Press, a unor nume precum William Faulkner, Ernest Hemingway sau Dorothy Parker. Îl aprecia în mod special pe nonconformistul Henry Miller, autor care nu putea să-și publice capodopera acuzată de obscenitate, nu avea nici un sfânt, în schimb vroia să întreprindă o lungă călătorie cu mașina prin America. De ce nu s-ar fi jucat ea puțin de-a *ghost writer-ul* genialului, charismaticului, dar neînțelesului autor?

Dincolo de această dilemă a autorului (autorilor?), rămân problemele strict literare pe care le suscită cartea. Nu vorbim, aici,

de morală în sens strict, pentru că morala artei nu are cum coincide întotdeauna (sau vreodată!) cu morala cotidiană, aplicabilă unei societăți date. Însă, totuși, cât de departe se poate întinde coarda susceptibilității publicului și a criticii, când, din prima pagină, naratorul relatează experiența suprealistă în compania unei fete de trei-sprezece ani (prematur nimfomană), a tatălui acesteia (participant activ la orgie) și a unei curve revoltate? Este scriitura pornografică de apetență tabloidă o formă de rafinament în sine tocmai prin negarea simultană a esteticului și a eticii? Sau poate ea aspira la acest statut dacă este văzută în conexiune cu ansamblul copleșitor al operei unui autor de talia și lipsa de complezență a lui Henry Miller?!? Ori dacă este percepută deopotrivă ca o reacție violentă la adresa stereotipurilor unei societăți burgheze incapabile să-și asimileze propria decadență și ca un preludiu al veritabilei revoluții sexuale? Interzis în propria țară, dar considerat de George Orwell — în vizionarul eseu *În interiorul balenei* (1940) — drept „complet negativist, neconstructiv, amoral, un biet Iona, pasiv acceptant al răului, un fel de Whitman plutind printre cadavre“ însă „un scriitor extraordinar... singurul de valoare apărut între autorii /moderni/ de limbă engleză“, Miller avea, evident, forța de creație și de convingere, specifice unui Profet, chiar dacă unui Profet al Sexului eliberat de orice constrângeri, prejudecăți, inhibiții. Suprapusă de-a dreptul incestuos textelor sale, viața îi era un continuu manifest artistic, i-limitat de vreun canon.

Când, însă, textele se răzvrătesc împotriva tuturor, precum în această carte, mecanica scriiturii erotice surclasează până și mecanica actului erotic în sine. Un act erotic generalizant ca o sinecdocă a absolutului sexual, în care toată lumea copulează cu toată lumea, o lume oricum centrată în jurul unui organ sexual enorm, dilatat de poftă, întotdeauna nesățios — magnificul Jean Jeudi, zis și Pulliver. Acesta este, de fapt, personajul principal al actului erotic iterativ, declinat în toate pozițiile și contextele. Cartea este, practic, o antologie practică a futu-tului, cu toate variațiile — sfidând, adesea logica — pe care le presupune sau imagina, făcând noțiunea de perversiune

desuetă, de-a dreptul inutilă. Pedofilie, sex în grup, urolagnie, sodomie, incest, viol, lesbianism, sado-masochism, fisting — lista poate continua, explorând toate orientările sexuale. Cu toată această diversitate, există un loc comun, un veritabil axis mundi — sexul bărbatului narator. Iată un adevărat cult al personalității falocratice, în care a penetra este verbul care pune în mișcare, viril, nu rareori cu valențe mistice, lumea! Violența limbajului, cu exces de detalii naturalist-umorale, nu este nici ea deloc întâmplătoare, având rolul de a potența dramatic desfășurarea de forțe din alcovurile relativ jegoase prin care se perindă toată liga marilor obsedați sexuali.

... La finalul acestei cărți pe care orice Inchiziție ar arde-o pe rug numai după ce va fi aprofundat cu asupra de măsură fiecare dintre revoltătoarele ei sugestii, întrebările legate de istoria literară (paterinitatea textului, de pildă) sau cele generate de felurite angoase estetice (până unde poate merge scriitura pornache?) devin, în sine, ridicole, chiar hilare. Poți discuta la infinit, dar la ce bun să mai tragi concluzii acoperitoare?!? În momentul în care ai luat cartea în mână, ai devenit părtașul autorului, nici un alibi nu te mai poate salva. Mântuirea de sex nu este posibilă decât prin exorcizarea sexului, realizată prin inflaționarea sa stilistică, semiotică și, la urma urmei, morală. Din acest mecanism infernal, ca printr-un *deus ex machina* catharctic, te vei regăsi, la final, mai pur ca însăși zăpezile de altădată, contrapuse — deloc retoric! — șuvoaielor de spermă care pregătesc lumea pentru un nou Potop.

Dan-Silviu Boerescu

Avertisment!

Dacă citești această carte,
nu spune nimănui ce faci după ce o
închizi!

Sex, sex, sex!

Dați-mi voie să repet!

S E X

Aveți în mână o carte explozivă, care are potențialul de a reintroduce ideea de cenzură pe piața editorială românească. Nu vorbesc aici de literatură erotică, ci de o supradoză de pornografie de cea mai pură calitate. La finalul traducerii ei, am trăit senzația că mă aflu la capătul unei nesfârșite nopți de desfrâu. Epuizată, dar în ultimă instanță, satisfăcută.

Scrisă în 1941, în urma unei înțelegeri făcute cu un editor din California, cartea a stârnit controverse aprige în rândul criticilor, care au pus la îndoială chiar și autenticitatea semnăturii lui Miller pe acest titlu. De altfel, Henry Miller, considerat o forță a literaturii americane, el fiind cel care a deschis drumul generației *Beat*, a fost unul dintre scriitorii interziși în Statele Unite, lucrările sale fiind catalogate drept pornografice.

Opus Pistorum este prin excelență chintesența erotismului din lucrările lui Miller, cartea fiind un amestec de ficțiune și autobiografie, înțesată cu scene care depășesc granița obscenului și care sfidează orice limită morală sau etică. Cititorul e smuls încă de la primele

rânduri din realitatea înșesată cu etichete a normalității și târât într-un univers al grotescului, în care totul e posibil și totul pare la îndemână. De la pedofilie la zoofilie, lesbianism, violuri în grup, incest și orgii sexuale, de la scene hilare la tablouri dramatice, în care se întrevăd uneori tonalități lirice, *Opus Pistorum* este ghidul ultim în materie de obscenitate și lascivitate.

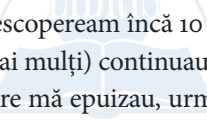
Romanul este în același timp o parodie ce joacă rol de oglindă îndreptată necruțător spre o societate profund imorală și amorală, în care tentaculele corupției și ale desfrânării își fac prezența chiar și în zonele în care nu te aștepți să găsești altceva decât inocență. Spre exemplu Tania, micuța care îl obsedează și îl hărțuiește constant pe narator, depășește în materie de perversitate toate lolitele literaturii universale, puse la un loc. Portofoliul ei este cu atât mai impresionant cu cât este susținut de fratele ei mai mic, Pete, și de mama sa care se lasă coruptă și îi corupe la rândul său pe cei doi — de altfel, prin acest trio inedit intrăm în zona patologicului absolut.

„Pentru mine, obscenitatea este un lucru bun, pentru că înseamnă a povesti lucruri adevărate, iar mie îmi place să scriu despre realitate și nu să o ascund ipocrit“.

Henry Miller

Dar oare a cui realitate este dezvăluită aici? De fapt, poate fi a oricui. În *Opus Pistorum*, indiferent de fanteziile care îți bântuie imaginația, este aproape imposibil să nu regăsești un petec din realitatea ta — aceea pe care numai tu o cunoști și care îți aduce satisfacția maximă. În ultimă instanță, *Opus Pistorum* echivalează cu îndosărirea unui viciu, a unei dependențe a cărei satisfacere necesită metode din ce în ce mai rafinate și doze din ce în ce mai puternice.

Mărturisesc că mi-a fost greu să traduc unele scene și cartea în sine a fost o provocare, de la început până la sfârșit. Au existat momente de frustrare când, după 10 pagini traduse, în care obiectivul narativ era oprit pe aceeași protagoniști prinși în diverse poziții,

descopeream încă 10 pagini în care cei doi (trei, patru, cinci sau chiar mai mulți) continuau cu forțe noi să facă schimb de ADN. Erau scene care mă epuizau, urmate apoi de scene care schimbau ritmul și tonalitatea și îmi ofereau acel moment de respiro de care aveam nevoie. Îmi imaginez că lectura cărții va avea efecte similare asupra cititorilor, pentru că nu pot defini altfel această carte decât ca pe un tur de forță într-o dimensiune intoxicată cu sex.

Roxana Boboc

Volumul I

„Jos pulile, sus șosetele.“

CANTERBURY

Cartea 1

Pe acoperișurile Parisului

Numai Dumnezeu știe că am trăit în Paris îndeajuns încât să nu mă mai mire nimic. Aici nu trebuie să cauți aventurile așa cum tre' s-o faci în New York... e de-ajuns să ai puțină răbdare și să aștepti. Viața te caută până în cele mai obscure locuri; aici ți se întâmplă fel de fel de chestii. Dar situația în care mă aflu acum... păpușica asta de treispe ani, care îmi stă goală în poală, în timp ce tată-său își face de lucru în spatele unui paravan, dându-și jos pantalonii, iar o parașută tânără și planturoasă stă tolănită pe canapea... e ca atunci când privești viața printr-o bucată de sticlă ce distorsionează, iar imaginile, deși recognoscibile, sunt discreditate și nu-ți mai par reale.

Nu m-am considerat niciodată un prădător de leagăne... știi, genu' ăla de bărbați pe care îi vezi alungați din parcările publice, întotdeauna ușor jenați și nesiguri pe ei, încercând să explice că fetița se murdărise pe rochiță, iar ei nu faceau altceva decât să o scuture... Dar acum trebuie să recunosc ca Marcelle, cu trupul ei lipsit de păr, mă excită. Și asta nu pentru că e un copil, ci pentru că este un copil lipsit de inocență... privește în ochii ei și vei vedea fiara cunoașterii,

umbra înțelepciunii... stă culcată pe picioarele mele și-și freacă smochinuța de degetele mele... și-n tot acest timp, privirea ei mă provoacă, luându-mi în răs ezitarea.

Îi ciupest picioarele în creștere, îi acopăr cu o singură mână o întreagă bucă a fundului care i se tot mișcă... rotunjimea și lipsa de formă a copilăriei abia de i-au părăsit trupul, este o femeie în miniatură, o copie incompletă. Are pizdulicea umedă... Îi place când i-o ating cu vârfurile degetelor... îmi pipăie pantalonii și-mi caută pula... degetele ei mă înspăimântă atunci când mi le strecoară prin fermoar. O prind de braț, dar mi-a găsit deja șomoioagul de floci. Mă înșfacă și se trage spre mine atât de aproape, încât n-o pot ține departe de pula mea; începe să se joace cu Pulliver... ei bine, îl va găsi tare...

În tot acest timp, curva de pe canapea dă din cap... Măi, ce copil... ce copil, oftează ea... asemenea lucruri ar trebui interzise prin lege! Dar în timp ce spune asta, îi privește cu lăcomie fiecare mișcare. Când ai o meserie ca a ei nu-ți permiți să te exciți, curvele trăiesc numai atunci când învață să-și vândă pizdele, și nu pasiunile... dar acum se vede clar cum emoția începe să-i cuprindă trupul, glasul ei deja îngroșat de excitație...

O cheamă pe Marcelle la ea. Copilul nu vrea să se desprindă de mine, dar eu o împing din poala mea... aproape că sunt recunoscător să scap de ea. De ce vrea ea să fie — ăăă, o fată rea? Nu răspunde, stă în picioare, între genunchii curvei, iar aceasta îi atinge corpul gol. Face lucrurile astea cu tăticu' în fiecare seară? Da, în fiecare seară, când sunt amândoi în pat... are un aer plin de sfidare, triumfător... Iar când tăticu' e la lucru, când e plecat în timpul zilei? Uneori băiețeii încearcă să-i facă diverse chestii... dar ea n-o face niciodată cu ei și nici cu bărbații care vor s-o ducă la plimbare.

Tată-său își face apariția de după paravan, cu o atitudine iritată. *Tânăra doamnă ar face bine să scutească fetița de întrebări...* apoi scoate o sticlă și bem toți trei dintr-un brandy puturos. Pentru fiică, doar un deget de vin alb.

Stau așezat pe canapea, alături de curvă. Este la fel de recunoscătoare de prezența mea pe cât sunt eu de a ei. Și-a uitat meseria, altfel și-ar fi scos hainele atunci când m-am întins să-i ating piciorul... în loc de asta, se întinde pe spate și mă lasă s-o pipăi prin rochie... are picioare mari și solide.

Marcelle șade în poala tatălui ei pe scaun. Se joacă cu pula lui în timp ce el o freacă între picioare... ea își ridică burtica, iar el i-o sărută. Între picioarele ei deschise, se văd degetele lui, alunecându-i în găurică. Își strecoară un deget de-al ei pe lângă ale lui și pizda i se întinde și mai tare. Și ea izbucnește în râs...

Corpul curvei este fierbinte și când își desface picioarele, descopăr că e umedă. Are o tufă cât mâna mea de mare și moale ca un pumn de fulgi. Își ridică poalele rochiei, îmi scoate pula afară și freacă vârful lui Pulliver de mustățile ei... N-aș vrea s-o strâng de sâni — geme ea — și oare aș fi ofensat dacă m-ar ruga să i le sărut sau poate chiar să i le mușc? Toarce pe lângă mine pentru un futai; faptul că a fost plătită să vină aici nu mai are nimic de-a face cu ce se întâmplă acum... probabil că mi-ar da banii înapoi și ceva pe deasupra ca să i-o vâr sub coadă...

Marcelle vrea să ne uităm la ea. Se apleacă peste tatăl ei, ținându-i pula într-o mână și gesticulând cu cealaltă, solicitând în gura mare atenția publicului. O să i-o sugă, ne anunță ea, nu vrem s-o privim cum i-o ia în gură? Tată-său zâmbește ca un dependent de hașiș, acum totul e roz. E pe jumătate căzut de pe scaun, așteptând-o pe curviștina aia mică să i-o ia la cioc.

Mă întreb dacă plăcerea ei este reală, măcar pe jumătate din cât pare a fi... a fost învățată, asta se vede de la o poștă, nu e un scenariu pe care să și-l fi imaginat singură. Își freacă sfârcurile cu vârful pulii tatălui ei, și-o pune pe pieptul încă lipsit de sâni, o culcușește... apoi își apasă capul de burta lui, îi sărută coapsele, îi sărută pula, îi sărută smocul de păr... limba ei arată ca un vierme roșu care se pierde prin părul lui negru.

Curva îmi înșfacă mâna și o ține între picioarele ei. E atât de excitată încât aproape țipă atunci când pizda aia mică și perversă își

pune buzele pe pula tatălui ei și începe să i-o sugă. Așa ceva e imposibil! exclamă ea, în timp ce Marcelle plescăie și molfaie, ca dovadă că așa ceva este totuși posibil...

Marcelle vrea să o fut. Dintr-un salt este pe canapea și-și face loc între mine și ștoarfă... are ceva fascinant și grotesc în ea, ceva care mă hipnotizează. Îmi alunecă în brațe, îmi împinge pula cu burta ei goală, își desface picioarele și mi-o potrivește între ele... Când îi simt pizdulicea lipsită de păr atingându-mi vârful pulii, încerc să mă întorc cu spatele ca să scap, dar ea își înlanțuie dintr-odată picioarele în jurul meu și începe să mă călărească.

— Ce cățelușă în călduri — fute-o, ce mai aștepți?!

Parașuta stă aplecată peste mine, cu ochii micșorați de excitație... își trage rochia mai sus și o lasă scoasă pe jumătate peste umeri... sânii ei îmi apasă umărul. Undeva, pe fundal, îl aud și pe tatăl Marcellei:

— Hai, fute-o! Tre' s-o văd și eu pe fetița lu' tata cum se fute!

Marcelle își întinde smochina micuță, o ține desfăcută și și-o împinge pe pula mea... monstrulețul ăsta mic reușește cumva să și-o bage înăuntru... îmi privesc pula cum îi lărgește pizda, i-o întinde de două ori pe cât este. Nu știu cum reușește să înghită atât... cert e că pizda ei cheală mă înfulecă până la capăt, îmi cuprinde pula centimetru cu centimetru până nu mai rămâne nimic afară... pentru un moment, mă cuprinde așa o poftă să o răstorn sub mine, să-i desfac picioarele de fetiță și să fut fofleașca aia mică până ajunge zdrențe, să o deschid și apoi să i-o desfac ca pe-o conservă, să-i fut pântecelul de copil și să i-l umplu cu smântână... Dar acum mă fute ea, curul ei rotund și mic se lovește ritmic de tufa mea de floci, goliciunea fofoloancei ei ascunse în părul meu... râde, cățelușă, îi place să aibă ditamai puloiul în ea...

O arunc de pe mine, îi fac vânt de pe canapea, dar nu pricepe că n-o vreau sau dacă pricepe, nu-i pasă... Mi se agață de genunchi și-ncepe să-mi lingă coaiele, îmi sărută pizdometrul cu buzele ei roșii — abia acum observ că le are rujate — și-apoi o ia în gură

înainte să apuc s-o opresc. Mi-o sugere și abia mă țin să nu termin... plescăie și gâfăie cu gura plină...

— Băi, deraiatule! urlu eu la tac-su. Nu-mi trebuie, bă, să-ți fut copilu'! Fute-ți-o singur dacă tre' musai să și-o tragă!

Îmi bag pula-n pantaloni și Marcelle fuge la tac-su.

— Băi, tre' să fiu la fel de dement ca voi, din moment ce-am acceptat să vin aici... Pentru că știu sigur că nu-s beat... Și-acum, pentru Dumnezeu, dați-vă la o parte din calea mea!

— Papa! strigă Marcelle.

Pentru o clipă mă gândesc că-i înspăimântată de violența mea, dar nu... micul monstru n-are nicio treabă. Clipește spre mine cu ochii ei de culoarea ambrei.

— Adu-o acum, Papa! Adu nuielușa ca să mă poată bate ea în timp ce el mă fute! Oh, Papa, te rog!

Mă evapor cât pot de repede din casa aia. Cred că dacă nu ieșeam instantaneu, aș fi ucis pe cineva. Ajung afară, dar tremur în așa hal, încât trebuie să mă opresc și să mă sprijin de un gard. Mă simt de parcă tocmai am scăpat din ceva întunecat și sângeros, ceva desprins dintr-un coșmar...

— Monsieur! Monsieur!

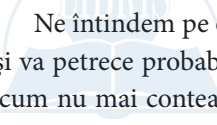
Ștoarfa venise după mine. Mă prinse de mână și mi-o strânse cu disperare.

— I-am aruncat banii în față, porcu' dracului, moș împuțit și nenorocit!

Vede că dau să scot portofelul.

— Nu, eu nu vreau bani...

O trag după un gard, între niște stive de lemn — după cum arată, pare genul de loc unde se vinde scândură. Se sprijină cu toată puterea de mine, își trage rochia în jurul fundului, lăsându-mi drum liber spre cuibul ei acoperit de floci. E atât de înfierbântată încât zeama i s-a scurs în jos, umezind-o prin părți pe care nici măcar nu sunt interesat să i le ating... pizda i se deschide la atingerea degetelor mele și îl scoate pe Pulliver afară.

Ne întindem pe o grămadă de scânduri. Sunt tari și umede și ea își va petrece probabil restul nopții scoțându-și așchii din buci, dar acum nu mai contează... vrea un futai și pentru asta ar sta întinsă și pe un pat de cuie dacă ar trebui... Cu picioarele desfăcute, își împinge tocurile într-o crăpătură și își ridică fundul, potrivindu-și rochia în jurul taliei...

Îmi îndes puloiul în ea. N-are niciun neuron capu' ăla-al lui chel, dar lăsat de unul singur știe să-și poarte de grijă. Cumva reușește. Îi alunecă prin tufișul de floci și-apoi se poticnește în rectul ei.

Curva asta are sub coadă un râu care inundă tot în calea lui. Nu poate fi oprit... poți să îndeși prosoape, pături, saltele întregi între picioarele ei — tot te-ar înghiți șuvoiul. Mă simt ca un băiețel care trebuie să oprească un potop și tot ce are la dispoziție este un deget. Dar eu am să-i pun dop, am să i-o umplu cu pula mea...

Cum a fost? Asta vrea să afle, mă tot înnebunește să-i zic despre asta. Nu poate uita pizduca aia lipsită de păr, care abia de arăta a pizdă, chiar și când pula mea începuse să-și facă loc între faldurile ei. Îmi spune că i-a rămas fixat pe retină felul în care s-a întins și s-a închis pe pula mea. Trupușorul acela gol alunecând asupra mea... ah, dacă aș fi putut vedea cum arăta asta în ochii unui spectator! Dar mai bine să-i zic cum a fost!

Atunci când mi-a luat-o în gură, cățelușa aia în călduri, cu gura ei vopsită, de copil, și când mi-a supt-o, ce am simțit atunci? Oh, ce fetiță perversă, perversă mică ce este, să știe ea că asemenea lucruri există! În fine, și-o ține tot așa. Dar n-aș vrea mai bine să mă ridic puțin, pe coapsele ei, să-i fie mai ușor lui Pulliver să intre-n grajd?... Monsieur!

O armată întreagă a mărșăluit printre picioarele ei... o armată de ostași nenumărați, necunoscuți și pe jumătate uitați. Dar noaptea asta și-o va aminti. E un eveniment în viața ei, când și-o va da gratis, un eveniment pe care nu-l va uita cu una, cu două. Îmi îndes sula în smochina ei, iar ea mă trage de haină ca să mă țină cât mai aproape. Acum nu e curvă... e doar o pizdă care prezintă o mâncărime ce trebuie tratată urgent...

Mâncărimea n-o s-o țină mult. Am să i-o fut până dispăre, am să fut până și amintirea celor care ți-au tras-o înaintea mea. Cu cine-ai mai fost în noaptea asta? Cine te-a futut? Mai contează sau măcar îți mai poți aminti acum? Într-o zi, maximum o săptămână, vor mărșălui alături de cei care au fost înaintea lor. Dar eu voi rămâne, futaiul ăsta nu va fi uitat așa ușor... pula mea a intrat în tine și acolo va rămâne, chiar și după ce eu voi fi plecat de lângă tine. Îți voi lăsa un suvenir de neuitat, îți voi oferi o mică bucată de rai, îți voi umple pântecul cu o căldură care nu va dispărea... Stai acum culcată sub mine, cu picioarele desfăcute pentru a o primi și gura ta de curviștină șoptește cuvinte pe care le-ai mai șoptit de o mie de ori pentru o mie de bărbați. Dar asta nu contează. Înaintea mea nu au existat bărbați, iar după mine nu va mai exista niciunul. Nu e vina ta că nu găsești nicio frază neuzată pentru a exprima ce simți acum... este de ajuns că simți...

Îi ciomănesc coapsele cu puloiul, mi-o scot din ea și o-mping din nou în carnea moale, din nou și din nou, pătrunzând-o din afară. Toți ceilalți au lăsat-o răvășită și deschisă, ușor de luat și ușor de futut. Dar eu o umplu, de data asta știe că-i futută. Își trage iar rochia de pe umeri și-mi întinde țâțele. Îmi frec fața de ele, i le sug și le mușc.

Îi cuprind fundul cu ambele mâini și-i frământ carnea, în timp ce pula mea alunecă spre pântecul ei. Dacă o doare, niciunul dintre noi n-o știe sau nu se gândește la asta. Boașele îmi stau într-un buzunărel fierbinte, în cuibul păros de sub noada ei. Scândurile scârțâie sub noi ca oasele unui schelet.

Din pulă încep să-mi țâșnească valuri fierbinți de spermă, ca apa dintr-un furtun. Curva își pune brusc picioarele în jurul meu și mă strânge ca într-un clește... îi este frică să nu mă opresc înainte ca ea să termine. Dar eu continui să o fut încă un minut bun, scurgându-mă în ea chiar și după ce focul dinăuntru ei s-a potolit și picioarele i-au alunecat din nou pe lângă mine...

După ce totul se termină, curva rămâne întinsă pe mormanul de scânduri. Nici măcar nu încearcă să se acopere... se comportă de parcă a uitat unde se află. Pare complet satisfăcută, ca una care

tocmai a fost futută pe-ndelete. Dar mă tem să nu cumva să-și amintească și să încerce să-mi sufle cei câțiva franci pe care i-ar lua în mod normal, sau că se va agăța de mine să-i cumpăr o băutură, să-i plătesc vreun taxi ori s-o ascult cum povestește despre mama ei suferindă... Așa că înhaț prima bancnotă pe care o găsesc în buzunar, îmi șterg pula cu ea, o fac ghemotoc și-apoi o așez pe stomacul ei gol, fixând-o cu o monedă, ca să n-o sufle vântul.

Străzile mă primesc înapoi în brațele lor, la fel de străine și dezolante ca mai înainte...

Scrisoarea Taniei mă va găsi oriunde m-aș duce. Sosesc două, una dimineață, iar cealaltă, cu poșta de mai târziu. Se simte singură!...

...cred că o să înnebunesc dacă mai trece o noapte fără să mă fuți. Nu mă pot gândi decât la pula ta imensă, la câte chestii minunate poate face; aș da orice ca s-o mai simt o dată și s-o mai țin în mână. Am ajuns să am și vise despre asta! Futaiurile lui Peter nu-mi sunt de ajuns. Uneori îmi vine foarte greu să mă abțin de la a veni să te văd, chiar și atunci când realizez că asta probabil te-ar înfuria și te-ar face să te porți aiurea.

Tu te gândești vreodată la mine și la momentele pe care le-am petrecut împreună? Sper că da și sper ca, atunci când îți vin în minte, să mă vezi acolo în pat, lângă tine, cum ți-o sug, cum mă joc cu ea și te fut. Mama și-ar fi dorit și ea să fii aici, să i-o tragi și ei, m-am prins de asta după felul în care vorbește despre tine. Mă întrebă mereu ce am făcut, ce se întâmpla mai exact atunci când mi-o trăgeai, mă întrebă chiar și ce am vorbit în momentele alea! La ora asta, nu cred că mai lasă pe cineva în afară de Peter să o fută. În fiecare seară, ne târăște, pe mine și pe Peter, în patul ei și mă pune mereu să-i dau limbi. Nu mă deranjează, îmi place s-o fac, doar că mi-aș fi dorit să fii și tu aici, să mă fut mai des...

Și tot așa. „Cu dragoste, Tania“, se încheie scrisoarea asta. A doua este mai lungă. Tania a descoperit o nouă pasiune și, după cum

scrie ea, trebuie să îmi povestească imediat despre asta. *Nu-i așa că-i ciudat? Asta pentru că mi-ar plăcea să fii tu acela care să mi-o facă. Absolut orice îmi face cineva ar ieși mai bine dacă acel cineva ai fi tu. Asta cred că e din cauza pulii tale imense. Mi se face pielea de găină numai când mă gândesc la cât de mare o ai. Și chiar m-am gândit la tine în timp ce el îmi făcea chestia asta!*

M-am bucurat atât de mult că am făcut iar rost de unul care să mă fută (mama e ca un uliu pe mine, îmi urmărește fiecare pas), încât abia am mai găsit răbdarea să mă dezbrac atunci când am intrat amândoi la el în cameră. Inițial a vrut să ne așezăm amândoi în pat și să ne jucăm puțin unul cu altul, dar m-am excitat în așa hal încât a trebuit să mă fută imediat. Mă purtam ca o nebună, cred că îi era teamă să nu sar pe fereastră sau ceva de genul ăsta. Oh, a fost atât de bine să simt iarăși un bărbat mișcându-se în mine. Peter e atât de ocupat să o fută pe mama, încât și-a cam pierdut mâna, iar ăsta a fost primul futai mai de Doamne-ajută de când ai plecat tu. M-a târât prin toată camera! Mi-o trăsese deja de vreo două ori când se apucă să-mi spună că o să mă învețe o șmecherie nouă și că nu-i nicio problemă să i se scoale din nou. L-am lăsat să și-o bage puțin în gura mea, i-am supt-o oleacă și într-un minut era ca nouă! M-a întins pe podea, pe niște perne moi și m-a pus să stau pe burtă; apoi a început să mă fută în cur.

A fost super, evident, deși nu a fost la fel de bine ca atunci când ți-o băgai tu în mine, în poziția asta. Ei, și-apoi mă cam lovise dezamăgirea pentru că nu era chiar așa nouă faza. Și brusc, am simțit ceva nou și ciudat. La început, am avut senzația că termină și mă umplu de spermă, da' apoi a început să țâșnească foarte tare din mine și-am realizat că se pișa în mine! Uau, ce senzație ciudată, minunată de-a dreptul, am avut atunci! Avea ditamai pula băgată-n mine și nu mai era loc pentru nimic altceva, intrase până la capăt. Era atât de încinsă, încât mi se părea că o să ia foc înăuntrul meu, o simțeam cum acoperă fiecare milimetru din mine.

Mi se părea că nu o să se mai oprească. S-a băgat din ce în ce mai adânc, umflându-mi burta până când am început să mă simt de